

מתוך "פניני לוי יצחק על התורה"

שכולל הכל³, ולכן מי ששומר הברית כאלו קיים כל התורה כמ"ש בזה"ק פ' מקץ דקצ"ז ע"א, דהא ברית שקיל ככל אורייתא ע"ש.

וא"כ להיפך נמי מי שפוגם בריתו רחמנא ליצילן כאלו עבר על כל התורה רחמנא ליצילן.

לכן כל שנברא ביום הששי⁵ טמא, וכמובן.

תורת לוי יצחק, חידושים וביאורים לש"ס עמוד רנג

ביאור מ"ש "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" לשון רבים

ויאמר⁶ אלקים נעשה אדם בצלמנו כדמותינו, קם רבי שמעון ואמר, מסתכל הוינא, דכד בעא קודשא בריך הוא למברי אדם, אזדעזעו כל עלאין ותתאיין.

ספר הזוהר דף לד, ע"ב

מפני שאדם⁷ אינו פרט אחד כמו שארי הנבראים, אלא הוא כולל כל הנבראים והנמצאים בתוכו, כי נברא מכולם, וכל אחד הן מהעליונים והן מהתחתונים נתן בו חלקו, שלכן כתיב נעשה לשון רבים, וכן בצלמנו, כדמותינו לשון רבים, כי נשמתו היא מלמעלה שכוללת כל העליונים, וגופו מלמטה שכולל כל התחתונים, והיינו בצלמנו דהעליונים, כדמותינו דהתחתונים.

לכן אזדעזעו כל עלמין עלאין ותתאיין, ומה שאזדעזעו, הוא, פן יחטא ויפגום בכולם בכל⁸ אחד מהם.

לקוטי לוי יצחק, הערות לספר הזוהר בראשית עמוד ח "דאה תורת מנחם – תפארת לוי יצחק בראשית סימן ט'.

בראשית א, כו – ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ

רמז במשנה (כלים פי"ד מי"ד) "וכל שנברא ביום הששי נטמא" – דהקליפות יותר מהכל רוצין לטמא מדת היסוד, הנקרא "כל"

ויש במה שנברא בו ביום הראשון טמאה, בשני אין בו טמאה, בשלישי יש בו טמאה, ברביעי ובחמישי אין בהם טמאה וכו'.

וכל שנברא ביום הששי טמא.

כלים פרק יז, משנה יד

יש במה שנברא בו ביום הראשון טמאה, הכי קאמר, יש דברים שנבראו ביום ראשון שהעושה כלים מהם יש בהם טמאה, כגון הארץ שנבראת ביום ראשון, וכלי חרס הנעשים ממנה טמאים.

בשני אין בו טמאה, שבו נברא רקיע ואין בו טמאה.

בשלישי, נבראו אילנות, וכלי עץ הנעשים מהם מקבלים טמאה.

ברביעי, נתלו המאורות, ואין בהם טמאה.

בחמישי, עופות ודגים, ואם עשה מהן כלים אין מקבלים טמאה.

כל שנברא ביום הששי טמא, חיות ובהמות ושרצים ואדם, אם עשה כלים מעצמותיהן או מעורותיהן מקבלים טמאה.

פי' הרע"ב

יש לומר, הקליפות יותר מהכל רוצין לטמא מדת היסוד, (וכמו יוסף יסוד¹, הי' לו נסיון עם פוטיפרע, והנסיון הי' בזנות שהוא באבר היסוד), הנקרא כל²,

(3) ראה רמב"ם הל' דעות פ"ד הלכה יט: שכתב זרע היא כח הגוף וחייו וכו' עיי"ש. ועיין לקוטי שיחות חיי"ט עמוד 396.

(4) וז"ל שם: כל מאן דנטר ברית קדישא כאלו קיים אורייתא קדישא כולה, דהא ברית שקול ככל אורייתא ע"ש (תרגום ללה"ק: כל מי ששומר הברית קודש כאילו קיים את כל התורה הקדושה, כי הברית שקול כנגד כל התורה).

(5) רמז מדת היסוד הוא מדה השישית.

(6) [תרגום ללה"ק] ויאמר אלהיים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, קם רבי שמעון ואמר, מסתכל הוינא (הייתי מסתכל ומעיין בשכלי במעשה בראשית בענין בריאת האדם, והשגתי) דכד בעא קודשא בריך הוא למברי אדם (כשרצה הקב"ה לברוא את אדם הראשון), אזדעזעו כל עלמין עלאין ותתאיין (נודעזעו העליונים והתחתונים).

(7) ראה ספר המאמרים תש"ל-תשל"א עמוד 303.

(8) ראה סימן הבא.

(1) ראה קהלת יעקב ערך יוסף, ועיין בלקוטי לוי יצחק הערות לזוהר שמות דברים עמוד מ"ח "ויוסף הי' בגדולה פ' שנה מן לך עד ק"י כמספר יסוד". ועיין גם שם בראשית עמוד קפ"ד, קפ"ה. לקמן סימן (2) ראה עוד בלקוטי לוי יצחק הערות לזוהר בראשית, פ' לך ריש עמוד נח, וסוף עמוד סג, "כל" רמז כל ה' זמנים דמילה (שבת פרק יט, משנה ה) שקטן נימול לח', ט', י', י"א, י"ב מספר מ"ש "לך על יסוד, כי מילה הוא ביסוד ברית קודש עיי"ש. וכידוע מ"ש "לך ה' הגדולה (חסד) והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ" – "כי כל" קאי על יסוד (ובגין "כי כל", עיין שם עמוד מג) המחבר שמים וארץ (שם פרשת ויחי עמוד רד). ובהערות לזוהר פ' שמות דברים ע' שלו, יסוד נקרא "כל" ומלכות "כלה".